

DISSABTE SANT- laudes

19-abril-2014

La nostra afirmació del Dissabte Sant, Déu ha mort, es troba amb l'afirmació d'un altre pensador, un dels pares de la sospita que ha marcat el segle XX, Nietzsche. El qual, amb serietat mortal, va anunciar amb un estrident crit d'espant: «Déu ha mort! Continua mort! I nosaltres l'hem assassinat!»

L'impressionant misteri del Dissabte Sant és l'abisme del silenci de Déu. Avui és el dia en què Déu s'amaga, el dia de la immensa paradoxa que expressem els cristians en el credo: «Jesús fou crucificat, mort i sepultat; davallà als inferns.» El Divendres Sant encara podíem contemplar al traspassat; el Dissabte Sant la creu resta buida, la pesada llossa amaga el qui ha mort.

En el nostre món hi ha molt de silenci de Déu. Déu és absent de la vida de moltes persones. Déu no és en molts infants i joves, ni tan sols un concepte. Àdhuc, per a molts cristians, fills de Déu pel baptisme, Déu no compta, o compta molt poc en el moment de les decisions més importants de la vida.

Déu ha mort i nosaltres l'hem assassinat, deia Nietzsche. Potser té part de raó quan nosaltres, els cristians, l'hem tancat en un edifici d'ideologies i costums antiquats, quan l'hem desterrat del nostre cor fent-lo solament un pretext per als nostres projectes, quan l'hem convertit en una peça més dels nostres museus amb les rutines del que hem de fer, però en realitat la fe en el Déu vivent es va desgastant i degenerant en mesquinesa.

El silenci del Dissabte Sant parla a les nostres consciències, però principalment porta en si quelcom consolador. La mort de Crist és expressió de la seva radical solidaritat amb nosaltres. El misteri més obscur de la fe —Déu ha mort— és simultàniament el senyal més brillant d'una esperança sense cap límit.

El silenci de la mort del Dissabte Sant ens fa comprendre qui és realment Jesús i què significa realment el seu missatge. Déu havia de morir per nosaltres, per tal que nosaltres puguem viure realment en ell. No hi ha autèntica victòria si no es venç la mort. No hi ha victòria sobre la mort si realment no s'ha mort. Crist ha mort realment i ha sojornat en el regne dels morts. Des d'allí ha vençut la seva mort i, en la seva victòria, tots nosaltres podem vèncer la mort.

La nostra pregària avui, Dissabte Sant, és com la dels deixebles enmig del llac de Galilea: Senyor, desperteu-vos! No veieu que ens enfonsem? Senyor, no ens abandoneu en l'obscuritat del món. No deixeu que la vostra paraula es dissolgui en la xerrameca del món. Senyor, ajudeu-nos, perquè sense vós ens perdem. Senyor, desperteu-vos!